

PAGĖGIŲ SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS

DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO PAGĖGIŲ SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

2013 m. rugsėjo 26 d. Nr. A1-862
Pagėgiai

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (Žin., 1994, Nr.55-1049; 2008, Nr.113-4290) 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126) 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 (Žin., 2013, Nr. 48-2427), atsižvelgdamas į darbo grupės, sudarytos Pagėgių savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. rugsėjo 18 d. įsakymu Nr. A1-834 „Dėl gyvūnų laikymo Pagėgių savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių parengimo darbo grupės sudarymo“, 2013 m. rugsėjo 24 d. posėdžio protokolą Nr. 1:

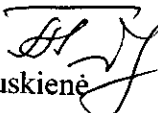
1. T v i r t i n u gyvūnų laikymo Pagėgių savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. Apie įsakymo priėmimą oficialiai paskelbti laikraštyje „Šilokarčema“, o visą teisės aktą – Pagėgių savivaldybės internetinėje svetainėje www.pagegiai.lt.

Šis įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Administracijos direktoriaus pavaduotojas,
pavaduojantis administracijos direktorių

Alvidas Einikis

Adelija Truškauskienė
2013-09-26

Irena Levickienė
2013-09-26

GYVŪNŲ LAIKYMO PAGĖGIŲ SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Pagėgių savivaldybės gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprižiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Pagėgių savivaldybės teritorijoje.

2. Gyvūnų laikymo Pagėgių savivaldybės gyvenamosiose vietovėse taisyklės parengtos vadovaujantis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126) ir Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 (Žin., 2013 m. Nr. 48-2427).

3. Taisyklių nuostatos taikomos gyvūnų laikymui Pagėgių savivaldybės teritorijoje esančiose kaimo, miesto ir kitose gyvenamosiose vietovėse.

4. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126), Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymo Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ ir šių Taisyklių nuostatomis.

5. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis beprižiūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūnų globa – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

Laukinis gyvūnas – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystimosi stadijos individas.

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

6. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

7. Šių Taisyklių Pagėgių savivaldybės teritorijoje privalo laikytis visi fiziniai ir juridiniai asmenys.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

8. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

8.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-

463 (Žin., 2007, Nr. 55-2165), ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

8.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Pasienio maisto ir veterinarijos kontrolės skyriaus Pagėgių pasienio maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

8.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

8.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo (Žin., 2006, Nr. 31-1102; 2009, Nr. 13-527), išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

8.5. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais (Žin., 2005, Nr. 101-3784). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti laidojamos Savivaldybės administracijos nustatyta tvarka Savivaldybės administracijos įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse;

8.6. apie gyvūno dingimą pranešti seniūnijai pagal gyvenamąją vietą ir apie tai viešai paskelbti.

III. DRAUDŽIAMŲ VEIKSMŲ

9. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

9. 1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

9. 2. vedžioti gyvūnus vaikų žaidimų aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose;

9. 3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo.

9. 4. ganyti ūkinės paskirties gyvūnus skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrosios paskirties teritorijose.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYmui IR PRIEŽIŪRAI

10. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

11. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

12. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

13. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

14. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

15. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

16. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

17. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

18. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų

fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

19. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

20. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

21. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

22. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“ (Žin., 2010, Nr. 115-5903).

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

23. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 (Žin., 2002, Nr. 51-1974).

24. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

26. 1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) be priežiūrai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

26. 2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

26. 3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

26. 4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

27. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 (Žin., 2005, Nr. 92-3434).

28. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

29. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 (Žin., 2005, Nr. 38-1266; 2011, Nr. 13-593).

30. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų I priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės teritorijoje.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris. Išvežus bityną ar jo dalį prie medingųjų augalų, jis turi būti pažymėtas įspėjamuoju ženklu „Atsargiai, bitės!“. Ant įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris.

32. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8 punkto reikalavimus.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

33. 1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33. 2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 32.1 ir 32.2 punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

35. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 (Žin., 2004, Nr. 15-481; 2012, Nr. 100-5108).

36. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą šių Taisyklių priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

39. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 (Žin., 2013, Nr. 41-203), nustatyta tvarka.

40. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

41. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šio Aprašo priede nustatytas normas.

42. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

43. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

44. Uždaroje žemės valdoje šuo, gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

45. Šunis rekomenduojama vedžioti Savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais - laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

46. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su

paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

47. Savivaldybės administracija Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka organizuoja bešeimininkų gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkų ir bepriėžiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepriėžiūrių gyvūnų gražinimą savininkams. Savivaldybės administracija Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka pagal kompetenciją dalyvauja įgyvendinant gyvūnų globos organizacijų rengiamas bešeimininkų kačių kastravimo programas.

48. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

49. Asmuo, priglaudęs bepriėžiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai, ir (ar) pagal gyvenamąją vietą seniūnijai.

50. Savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkų kačių kastravimo programą, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkų kačių šėrimo vietas. Bešeimininkų kačių šėrimo vietos turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkų kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesnio kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkų kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

51. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkų kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

VIII. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

52. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams

ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. B1-2 (Žin., 2013, Nr. 9-414).

53. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti savivaldybės, kurios teritorijoje numatomi renginiai su gyvūnais, administraciją.

54. Savivaldybės administracija ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Pasienio maisto ir veterinarijos kontrolės skyriaus Pagėgių pasienio maisto ir veterinarijos tarnyba suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

IX. PAPILDOMI REIKALAVIMAI IR SĄLYGOS GYVŪNAMS LAIKYTI

55. Atskirų rūšių gyvūnų savininkai privalo registruoti ir ženklinti laikomus gyvūnus pagal gyvūnų registravimą ir ženklimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

56. Gyvūnų savininkai laikomus gyvūnus augintinius (šunis, kates) privalo užregistruoti gyvenamosios vietos seniūnijoje. Duomenis apie laikomą gyvūną augintinį gyvūnų savininkai per mėnesį laiko nuo jo įsigijimo ar netekimo, laikymo vietos adreso pakeitimo dienos privalo pateikti atitinkamai seniūnijai.

57. Už gyvūnų (šunų, kačių) registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose gyvūnų savininkai privalo mokėti Savivaldybės tarybos nustatytą vietinę rinkliavą.

58. Gyvūnų laikytojas privalo:

58.1. užtikrinti, kad jo laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo, netrikdytų žmonių ramybės, viešosios rimties;

58.2. užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai nekeltų grėsmės žmonių, kitų gyvūnų gyvybei, sveikatai ar turtui;

58.3. nuolat rūpintis gyvūnų gerove ir apsauga;

58.4. nepažeisti kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų.

58.5. laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, šių Taisyklių ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų gerovę ir apsaugą, reikalavimų;

58.6. kompetetingam asmeniui pareikalavus, pateikti gyvūno registravimo dokumentą, pavojingos veislės šuns laikymo atveju pateikti leidimą pavojingos veislės šuniui laikyti, kartu su šuns kilmę ir veislę įrodančiu dokumentu, veterinarijos gydytojo išduotą pažymą apie gyvūnui atliktą pasiutligės skiepą, galiojantį vienerius metus.

59. Savivaldybės administracija, vykdydama bešeimininkų gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkų ir bepriežiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepriežiūrių gyvūnų gražinimą savininkams, organizuoja šios veiklos vykdymą perkant

paslaugas Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo bei šių taisyklių nustatyta tvarka, su šios veiklos vykdytoju sudarant paslaugų teikimo sutartį.

60. Visi bešeimininkiai ir bepriežiūriai gyvūnai augintiniai, kurių gaudymą organizuoja savivaldybės administracija arba apie kuriuos praneša juos sulaikę asmenys, negalintys laikyti bešeimininkių ir bepriežiūrių gyvūnų augintinių, perduodami globoti gyvūnų globėjui, o bešeimininkiai ir bepriežiūriai ūkiniai gyvūnai – galinčiam laikinai globoti ūkinį gyvūną ūkinių gyvūnų laikytojui.

61. Pasibaigus Civilinio kodekso 4.61 straipsnio 3 dalyje nurodytam terminui ir nepaaiškėjus gyvūno savininkui, gyvūnas neatlygintinai atitenka jį išlaikiusiam asmeniui.

62. Gyvūnų globėjai turi teisę:

62.1. gauti su gyvūnų gerovės ir apsaugos užtikrinimu susijusią informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų;

62.2. įtarę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimų pažeidimus, reikalauti iš kompetentingų valstybės ar savivaldybių institucijų atlikti patikrinimus ir juose dalyvauti;

62.3 bendradarbiauti su valstybės ir savivaldybių institucijomis sprendžiant gyvūnų gerovės ir apsaugos, žiauraus elgesio su gyvūnais prevencijos klausimus.

63. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti sveikatos priežiūros įstaigai ar teritorinei Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

64. Kai gyvūno augintinio savininkas nebegali daugiau suteikti gyvūnui augintiniui reikiamos priežiūros, jis privalo perduoti gyvūną augintinį naujam savininkui (įskaitant perdavimą gyvūnų globėjui), kuris privalės prižiūrėti gyvūną augintinį pagal Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, šių Taisyklių ir kitų teisės aktų reikalavimus. Gyvūno augintinio savininkas, nebegalintis suteikti gyvūnui augintiniui reikiamos priežiūros ir išnaudojęs visas galimybes perduoti gyvūną augintinį kitam savininkui ir išsaugoti jo gyvybę, gali kreiptis į veterinarijos gydytoją dėl nugaišsinimo.

65. Asmenys, norintys įvežti, įsigyti, veisti, dresuoti, laikyti pavojingus šunis ir jais prekiauti, privalo turėti Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka išduotą leidimą.

66. Asmenys, užsiimantys versliniu gyvūnų augintinių veisimu, privalo laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus nustatytų Veterinarijos reikalavimų gyvūnų augintinių veisėjams (Žin., 2013, Nr. 86-4337).

67. Prekiautojai gyvūnais augintiniais privalo laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus nustatytų Veterinarijos reikalavimų prekybai gyvūnais augintiniais (2013, Nr. 86-4337).

68. Daugiabučių namų butuose draudžiama laikyti pavojingus ir kovinius bei pavojingų ir kovinių šunų mišrūnus, išskyrus tuos atvejus, kai Savivaldybės administracija iki Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo įsigaliojimo šių šunų laikymui yra išdavusi leidimą.

69. Draudžiama bešeimininkius gyvūnus augintinius laikyti, leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių (žmonių) patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose, išskyrus identifikuotas kates, laikomas pagal bešeimininkių kačių kastravimo programą šalia Savivaldybės administracijos nustatytų kačių šėrimo vietų.

70. Šių taisyklių vykdymą kontroliuojančių institucijų pareigūnai turi teisę:

70.1. įeiti į gyvenamuosius ar negyvenamuosius pastatus ar kitas teritorijas, kur yra laikomi gyvūnai, gavę to pastato ar teritorijos savininko sutikimą arba turėdami teismo sprendimą, jeigu ten nesilaikoma Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, šių Taisyklių ir kitų teisės aktų reikalavimų;

70.2. reikalauti iš gyvūnų laikytojų dokumentų, informacijos ar paaiškinimų gyvūnų sveikatos, gerovės ir apsaugos klausimais;

70.3. teikti pranešimus, pareiškimus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn už Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, šiose Taisyklėse ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų pažeidimus;

70.4. taikyti administracinio poveikio priemones;

70.5. perduoti gyvūnus laikinai globai ir organizuoti gyvūnų paėmimo iš gyvūnų savininkų, laikytojų procedūrą.

X. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

71. Savivaldybės administracija, seniūnijos kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos šios Taisyklės. Savivaldybės administracija, įgyvendindama gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus bendradarbiauja su Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Pasienio maisto ir veterinarijos kontrolės skyriaus Pagėgių pasienio maisto ir veterinarijos tarnyba ir Tauragės apskrities Vyriausiojo policijos komisariato Pagėgių policijos komisariatu.

72. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių Taisyklių reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

73. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti sveikatos priežiūros įstaigai ar Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Pasienio maisto ir veterinarijos kontrolės skyriaus Pagėgių pasienio maisto ir veterinarijos tarnybai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

74. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius, be priežiūros gyvūnus, taip pat pranešti kompetentingoms institucijoms apie jam žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais ar jų kankinimo atvejus.

MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS (ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių amžiaus ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniam kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.